

HAT ÉVE,

1937 október másodikán az erdélyi fiatal magyar szellemiség 186 képviselője ült össze Marosvásárhelyt: a Vásárhelyi Találkozó megalkotói, A találkozó előtt kiadott proklamációból ma is egyetemes érvénnyel csendül ki az, amiben minden magyarnak egyet kell értenie, csak éppen a „népkisebbségi” és az „erdélyi” megjelöléseket kell kihagynunk:

1. Támogatunk és szolgálunk minden olyan törekvést, mely a magyarságot tudatossá és erőssé teszi arra, hogy sorsát önmaga irányítsa.

2. Szükségesnek látjuk társadalmunk átformálását abból a célból, hogy a magyarság egyetemes érdekeinek a síkján az osztályok közötti választófal eltűnjék. A falusi kisbirtokos rétegnek és munkásságnak kell alkotnia tot az erős nemzeti testet, melyét a nevelő értelmiséggé átalakít középosztálynak kell szolgálnia.

3. Fel kell ébreszteni és táplálni kell azt az öntudatot, mellyel a magyarság sikeresen ellenállhasson minden olyan támadásnak, mely őt nemzeti érdekeiben és jogjaiban veszélyezteti.

A három napon át tartó eszmecsere után a találkozó résztvevői *hitvallást* tettek nemzetpolitikai meggyőződésükről. Ebből vesszük a következőket:

„Az erkölcsi megigazulásban és szellemi megemésedésben, a nemzeti öntudat fokozásában látjuk jövőnk egyedüli útját. Elítéljük azt a szellemet, mely személyi torzsalkodásokkal, mindenki elgáncsolásával és az építő erők megbontásával akadályozza meg a kibontakozás útját.”

„Meggyőződésünk az, hogy az alkotó szellem szabad és szabadnak kell lennie megnyilvánulásaiban is, azonban csak azokat a tudományos, irodalmi és művészeti alkotásokat valljuk magunkénak, melyek a magyarság nemzeti és erkölcsi értékeit és érdekeit nem veszélyeztetik.”

„A sajtó csak úgy teljesítheti kötelességét, ha az önvédelmi egység, példa és tanítás napi megnyilvánulása. Nemzeti érdekeink megparancsolják, hogy a magyarság létérdekeit érintő döntő kérdésekben teljesen azonos álláspontot foglaljon el. Ne szolgáljon tehát idegen érdeket. Legyen mértéke a tárgyilagosságnak, őrzője a nép jövőbe vetett jogos reménységének, öntudatosítója népének, ápolója a közösség szellemének, mert szerepe³ mindenekelőtt a nemzet nevelése.”

„Valljuk, hogy életünkben a krisztusi elvek és tanítások alapján a szociális igazságnak érvényesülnie kell és vállaljuk a közösséget a munkássággal a kizsákmányoló tőke elleni küzdelmében. A magyarság önvédelmének egysége érdekében azonban elengedhetetlennek tartjuk, hogy a munkásság saját soraiban teljes erejének súlyával küzdjön minden elnemzetietlenítő kísérlet ellen s teljes odaadással szálljon harcba összeköttetéseivel együtt a magyar nemzetvédelem egyetemes érdekei mellett”.

E S Z Á M M U N K A T Á R S A I

*Bárdossy László dr., ny. m. kir. miniszterelnök * Berényi Ádám, a m. kir. földművelésügyi minisztérium erdélyi kirendeltségének tisztviselője * Makkai János dr., országgyűlési képviselő, az Esti Újság szerkesztője * Mákkai László dr., egyetemi m. tanár, az Erdélyi Tudományos Intézet tanára * Mikó Imre dr., országgyűlési képviselő * Pongrácz Kálmán dr., ügyvéd, közíró * Salamon Sándor, tanárjelölt, Kolozsvár.*

A HITEL ÚJ ELŐFIZETÉSI ÁRA

A nyomdai és papírárak nagymértékű drágulása következtében kénytelenek voltunk folyóiratunk előfizetési árát az eddigi évi 12 pengő helyett 20 pengőre, az egyes számok 1 pengős árát 2 pengőre emelni.

Régi előfizetőinknek azonban 1943. december 31-ig továbbra is a régi áron küldjük folyóiratunkat.

A HITEL ÚJABB KÜLÖNLENYOMATAT

Venczel József dr.: Erdély és az erdélyi román földreform.

Tamási Áron: Erdélyi jelentés a magyar szellem küzkédeéseiről.

László Dezső: Korszerű magyarság.

Venczel József dr.: A székely népefelesleg.

Szabó István dr.: Az asszimiláció a magyarság történetében.

Zatbureczky Gyula: Magyar politika Európában.

Tamás Lajos dr.: A román nép és nyelv kialakulása.

Martonyi János dr.: Közigazgatásunk reformja.

Szabó T. Attila dr.: A románok újabbkori erdélyi betelepülése.

Ifj.BoérElek dr.: Nagy tér-gazdaság.

László Gyula dr.: A magyar őstörténelem régészetéről.

Makkai László dr.: Északerdély nemzetiségi viszonyainak kialakulása.

Erdei Ferenc: Parasztágunk legújabb alakulása.

Zatbureczky Gyula: A magyar szellem forradalma.

Malán Mihály: A szláv veszedelem.

Bónis György dr.: Magyar törvény – magyar lélek.

Mikó Imre dr.: Kormányzó és kormányzóhelyettes.

Balogh Jolán dr.: Kolozsvár régi lakói.

vitéz Bajty Tivadar dr.: Munkabérendszerek.

Gagybátori E. László: Kodály Zoltán és kórusai.

László Gyula dr.: A honfoglaló magyarság lelkialkatáról.

Bíró József dr.: Erdély műemlékeinek sorsa a belvederei döntés után.

Venczel József dr.: Tallózás az erdélyi földreform román irodalmában.

Bárdossy László: Két világ között.

Palotás Zoltán: A geopolitika mint államtudomány.

Csортán Márton dr.: A kolozsvári Tízese Szervezet.

Mályusz Elemér dr.: A magyarság a középkori Erdélyben.

Szöllősy András: Magyar zeneírás.

Martonyi János dr.: Új magyar közigazgatás felé.

Pukánszky Béla dr.: Szászok a magyarság és a románság közt.

Aldobolyi Nagy Miklós dr.: Magyarok a Kis-Szamos mellékén.

Ifj. Boér Elek dr.: Az arany és a klíring harca.

Dr. Téchy Olivér: Széchenyi hatása a magyar hiteljogra.

Polónyi Nóra dr.: A román propaganda hatása Nyugat-Európa közvéleményére.

Erőss Alfréd dr.: Mitosz, vallás és irodalom.

Mikó Imre dr.: Széchenyi és Wesselényi nemzetiségi politikája.

Makkai László dr.: Román történetírás a két világháború között.